

VAJDA PÉTER ÉNEK-ZENEI ÁLTALÁNOS ÉS SPORTISKOLA

OM 034931

1089 BUDAPEST, Vajda Péter utca 25-31.

Telefon: (+36-1) 333 49 13; Gazdasági iroda: 313 74 17; Telefax: 477 04 27

E-mail: info@vajdaiskola.hu; titkarsag@vajdaiskola.hu;

gazdasagi@vajdaiskola.hu

Beszámoló

NEM PARA A PARA -Sportoljunk együtt!

REGISZTRÁLT TEHETSÉGPONT (2011); ELŐMINŐSÍTETT REFERENCIAINTÉZMÉNY (2011)

ERŐSZAKMENTES, EGÉSZSÉGTUDATOS ISKOLA (2010); ÖKOISKOLA (2006)

KÖZOKTATÁSI TIPUSÚ SPORTISKOLA MÓDSZERTANI KÖZPONT (2006)

AZ ELTE ÉS A RAOUL WALLENBERG KÖZÉPISKOLA GYAKORLÓHELYE (2005)

„ *A sport minden férfi és nő öröksége, hiánya semmivel sem pótolható*”

- Pierre de Coubertin -

A sportesemény pályázati kiírását Palkó Orsolya kolléganőmtől, iskolánk egyik testnevelő tanárától kaptam meg. Nagyon örültem a lehetőségnek, mert természetes dolognak tartom, hogy a sérült gyerekek velünk, közöttük mozogjanak, sportoljanak. Korábbi munkahelyemen, a testnevelés órák keretében lehetőségem volt mozgáskorlátozott és vak tanulókat az épekkel együtt foglalkoztatni. Szakmai kihívásként éltem meg, hisz folyamatos differenciálásra volt szükség ahhoz, hogy szép és tartalmas eredményeket érjek el. Véleményem, hogy a sport - etnikai hovatartozástól, nemi identitástól és testi fogyatékoságtól függetlenül - mindenkié.

A „Nem para a para” esemény megszervezésében a budapesti Vakok Iskolájának igazgatónöje és a Down Alapítvány elnöke is készségesen szegődtek partnerünké, és lelkesen álltak a dolgok elé. Legnehezebbnek az időpont egyeztetése bizonyult, mivel saját intézményeikben ők is számos programot ütemeztek már be arra a hétre.

A jelentkezési lap elküldését követően lázas készülődésbe kezdtünk. Plakátokat készítettünk, foglalkozásokat terveztünk. A tantestület tagjai várakozásomon felüli lelkesedéssel csatlakoztak a kezdeményezéshez, szívesen és aktívan vették ki részüket a munkából.

Az előkészületekbe a gyerekeket is bevontuk. A rendezvényen hetven, 1–6. osztályos tanulónk részvételére számítottunk. Többségükben sportoló és testnevelés tagozatos tanulókról van szó. Sportiskolai és egyesületi megmozdulásokon naponta vesznek részt, de legtöbben még sosem sportoltak együtt fogyatékkal élő gyerekekkel. Emiatt fontosnak tartottuk egy előzetes beszélgető óra beiktatását. Az irányított beszélgetés során a diákok megértették, hogy a *Nem para a para* program nem verseny. Szerettük volna, ha ráéreznek, hogy vendégeink fogyatékkal élnek, de ugyanolyan gyerekek, mint ők. Szeretnek közösségekben lenni, mozogni, és sportolni is, bár a sportjaik, és a szabályok részben különböznek az általunk ismertektől. Néhány saját élmény és tapasztalat felidézésével igyekeztem hozzásegíteni tanulóinkat ahhoz a felismeréshez, hogy az ép gyerekek is tudnak tanulni a sérültektől. Különleges nyelvi kifejezőkészségük, érzelmi világuk példa lehet az ép értelmű, látó emberek számára. Rávilágítottunk, hogy a helyes hozzáállás nem a sajnálat, hanem a tisztelet, a segítségnyújtás és az együttműködés. A sportolói hozzáállásból adódóan a vajdás gyerekek többségében erősen a versenyszellem. A fair play gondolkodás a nagyobbaknál már megjelenik, de sok kisebb gyereknek gondot okoz, ezért ennek

megértetésére külön hangsúlyt fektettünk. Végül megfogalmazzuk, hogy az a célunk, hogy mindenki jól érezze magát. Utólag visszatekintve úgy látom, hogy a beszélgető óra hasznos volt, és elérte a célját.

A sportesemény napján szomorúan vettük tudomásul, hogy a Down Alapítvány gyermekei (egy előre nem látható probléma miatt) nem jöttek el, viszont a vak gyerekek apraja- nagyja jelen volt. Saját diákjaink és vendégeink is nagyon jól érezték magukat. Minden várakozásunkat felülmúlta az a maximálisan egymásra figyelő, mégis oldott légkör, ami az egymással ismerkedő, egymásra nyitott gyerekek együttléte közben kialakult. Ezen felbuzdulva, gondolatban már tervezzük a következő ilyen jellegű sporteseményt, lehetőleg hosszabb, fél- vagy akár egész napos program keretében. Szeretnénk bepótolni a down szindrómás gyerekekkel elmaradt találkozást is.

A sportprogram után megkértem a tanulóinkat, és a vendég gyerekek testnevelő tanárát, hogy írjanak pár sort arról, miként élték meg e napot.

„A Vajda Péter Általános Iskola meghívására 30 vak gyerekekkel vettünk részt a sportnapon. Nagyon jó ötletnek tartom az integrált sportprogramokat, új lendületet, önbecsülést adnak a nem látó gyerekeknek és új élménnyel és tapasztalatokkal gazdagodnak a látók. Bár az új környezethez való alkalmazkodás mindig kihívás elé állítja a vak embert, a gyerekek nagy érdeklődéssel várták a versenyeket. A zenés bemelegítés is érdekes volt és meglepően ügyesen alkottak látó és nem látó gyerekek párokat a sor és váltóversenynél, a legnagyobb érdeklődés természetesen a vak-pingpong és a csörgőlabda mérkőzéseket kísérte. Itt aztán mindenki kipróbálta ezeket a merőben más sportágakat és a bizalom és gondoskodás szavak is új jelentésekkel gazdagodtak. Volt, aki kipróbálta magát a festészetben is és büszkén vitte haza szüleinek kis festményét, amelyet vakon festett. A tartalmas program után hazafelé sétálva még hosszasan soroltuk az élményeinket, de egy dologban mindenki egyet értett, ha lesz még ilyen esemény, mi biztosan ott leszünk!”

Csikos Gábor testnevelő
Vakok Általános Iskolája

Vajda Péter Ének-zenei Általános és Sportiskola

„Nekem az tetszett a legjobban, amikor kipróbáltam a csörgőlabdát.”

„Nekem legjobban a vak pingpong és a csörgőlabda tetszett. Nagyon kedvesek voltak, békében, vidáman töltöttük ezt a szép délutánt.”

„ A labirintus tetszett a legjobban.”

„Izgatottan készültünk a hétfői délutáni sportra. Megérkeztek a vendégek. Orsi néni és Bella néni aerobikkal bemelegített minket. Párokat kaptunk a vendégek közül, nekik segítettünk, őket vezettük a váltóversenyen.

Kipróbálhattuk milyen a csörgőlabda, és a labirintus bekötött szemmel, mintha mi sem látnánk. Lefedett szemmel vak pingpongot is játszottunk. Ezt a játékot különleges ütővel, csörgőlabdával, egy ládához hasonló asztalon játszottuk. A vak sakknál segítettünk a lyukas táblán lépegetni. Közben a büfében ehettünk, ihattunk.”

„Azért volt jó segíteni nekik, mert jó érzés tölt el engem, és érdekes volt, de nagyon jó volt velük. Aranyosak voltak, a festést is megpróbálták és ment nekik nagyon jól.”

„Jó volt megismerkedni egy vakkal vagy többel. Jó minden vak játékot kipróbálni. Látni, hogy milyen ügyesen tudnak játszani. A csörgőlabdás focit meg is nyerték.”

„Azért jó a látó embereknek a vakokkal játszani, mert tanulnak nagyon sok új sportot tőlünk, és mi is tanulunk tőlük.”

„Szerintem ez azért jó, mert megismerhetünk másokat, és kipróbálhatjuk a másik játékait és sportágaikat. Az Ő életük más, mint a miénk látóké, és benne az a jó, hogy megismerhetjük a másikat.”

„Azért jó játszani a vakokkal, mert bátran játszanak és ezt nagyon jó látni, hogy élvezik a játékot. És ügyesek benne, amit csinálnak.”

Budapest, 2014. május 3.

Balogh Gyöngyi Palkó Orsolya